

16. Oct. 1972

FAKTA

Dato:

16. Oct. 1972

Sidetæl:

Notes 74 bd 4 s. 67-75

fundet den anden måde at fremføre
mig på - alt hvad jeg har forstået
elgelyer - kinesisk - man tår - collage
- film - foto - o. s. v. - o. s. v. har
jeg, selv om det overfladiske behøved
ikke har set sådan ud, ikke be-
-vægt sig radikalt bort fra mid-
-riet - fra jorden - jorden - skulpturen
- lille det.
Det kunne me tyde på at det ikke
var "naturlig" for mig at bevæge
mig udenfor dette område.
Måske hedder for at erkendelsen af
at dette område var ens ud-
-gangs punkt og derigen nær
den lys rive som man (måske)
sejere er langt større end ved
en direkte fortællelse.

Paris

16-10-72

Fik i dag katalog til
Wing's store udstilling på Grou-
-sianna. Straks begyndte den lille
misundelses dyvel jeg at rumste-
-rer, i aftes så jeg i T.V. Susann
Sonn tag tale om sine film -
Straks: hvorfor juen laver jeg ikke
film?
Denne usædvanlige utilfredshed
med at jeg ikke gør noget
under end det jeg gør for

offe blikket, ikke at være et andet
sted end ~~de~~ lige netop der
hvor j. er nu.

Jeg nu igen og igen prøver at
acceptere at j. for offe blikket
står her og ikke har den min-
-gste mulighed for at komme
sti andre steder.

Men hvor står j.?

Der hvor j. altid har stået
lige i Can Drum og en canadisk
hvor alt ~~de~~ kvinder i rusen de
just forbi mig.

Jeg ønsker (men hvorfor fanden
ønsker j. i det hele taget noget?)
den rene kunst, men uden at
den ser ud som kunst - ligner
kunst, j. ønsker som tidlig helt
at be fri mig for - vende ryggen
til kunsten, j. ønsker at
kunst kun skal være kunst.

Tag hatten op, lud hatten ligge
men begge dele kan' den ikke.

Det er jo lige præcis den
situation j. er i.

Mine produkter ser således ud, for
tiden: "R+B" for så er j. med
sikkerhed i den neutrale "rene"
af deling - men spritis begrundet

Jeg at hvile på den hvorpå jeg blander
demne ~~til~~ "renhed" med en "uren-
hed" under "R+B" på et foto - en
reklame, et avis lillede - Su-hokus
pokus - her jeg begge dele.

Reklamen - foto - repræsenterer i
forhold til "R+B" virkeligheden det
antistatistiske. Helt kan jeg ikke vende
kunsten ryggen - den må lige være
til stede så jeg hurtigt kan smutte
tilbage til den hvis det skulle
blive aktuelt.

Skal jeg hellere præcis registrere hvad
jeg kan lide betyder det nogenlunde
således: hvis nu jeg kruster kunsten
fra mig og gør ud i virkeligheden
og det så pludselig en dag ikke
er aktuelt mere at gøre denne
behandling, men det frækt nok er
aktuelt at gøre det modsatte
gå helt ind i kunsten, så står
jeg derinde i den kolde sne og
er skide uaktuelt.

Kort sagt frygten for at holde
på den forkerte hest - og det
kunne jeg være den forkerte
hest at holde på sig selv.

Det er ikke nødvendigt at gå
dybde psykologisk ind på de mange
forskellige årsager såsom: manglende

Selvklid og derfor søgelyst behov
for om verdens acceptation - som i
et i sit fædsskillel vordig heds behov -
og de derfor følgende selvhad -
den veld som me bringe dit at
blive accepteret som noget helt
for sig selv.

Sådan er det og sådan vil det
sikkert ved blive at være.

Alle om lidelse og de derfor
følgende kvindelige. Men nu altså
af at man ikke kan acceptere
at man mener er faktisk hos
en - for f. eks. andre siger at
det ikke er faktisk, men måske
overi køber stude godt.

Endelig kunne kvindelige sim-
-pelt kan skyldes at man be-
-skæftiger sig alt for meget
med hvordan man er. Der er

jo noget søgelyst i, og det kan ikke
undgå at være kvindelig frem-
-vordende, hverdag lige frem at
føre journal over hvordan man
nu føler, men man er.

Det er dette man, dette jeg,
dette ego og dels befinde man
beskæftiger sig alt for meget og
alt for grundigt med.

Man hæfter sig ustandselig ved
om man nu gør det en eller

det andet, om det nu er rigtigt eller
forkert - i stedet for blot at gøre
hvad man gør uden at involvere
sit ego så forbander meget i det.
Her - tror jeg i virkeligheden den
egentlige årsag til konfliktene og
problemerne ligger.

Prøver jeg at analysere min
nuværende produktion, dens karakter
-ter og enkelte bestanddele, hvilke
kanke tænker er den så lig på?
Jeg har gradvis forladt "R+B" i den
den, hvor meget jeg end skridt-
-tede i mod kun i den sidste
ende kunne gøre mig op i en
malerisk estetikisme.

Jeg begyndte som over for noget
at "kombinere" "R+B" med for-
-skellige former for "punktne billeder"
man det blev et "underligt kom-
-promis mellem de vilde hve
-bride det ene og det andet på
samme tid.

I flere år har jeg nu foretaget
forsøg at finde en produktions-
-form hvor jeg ikke arbejder
med materiel og dens form-
-estetik. Forskellige fremgangs måder

og materialer er prøvet, men det
gælder næsten altid med at de
blev erstattede den malende form-
-jurve. Og en serie med Postkort
prøvede jeg at arbejde uheldigt-
-kænde ud fra korten - hvad jeg
kæmpe med dem som de var
uden bearbejdelse af dem.

Selv om der var meget rigtig i
den rene metode tilprøvede de den
mig ikke helt - den endte meget
led i påfund af mere eller
mindre krampeagtig eller "istig"
art. Og i den sidste ende
kæmpe jeg jo heller ikke lade
være at gøre nye en eller anden
bemærkning. Og så var jeg jo igen
i det som jeg prøvede at være
stærkt stæppet ud af.

Hvad jeg har læst inden for
den sidste års tid har mere
eller mindre haft præg af et
krampepromis, eller en direkte stem-
-men mellem de to yderpunkter
som jeg benævner det "rene" og
det "urene".

Det står mig helt klart hvad
jeg søger - at lave noget der
udstråler fra og har ligeheds-

- punkter til fælles med den materielle
tings verden der omgiver os - men
som adskiller sig fra den ved
at være kunst. F. d. og f. d. og f. d.
med den i hke se ud som -
lige kunst.

Der er nok en temmelig umulig
sagen - for enten kunne man
en virkelig heds imitation af en eller
anden slugs, eller også må man
tage sig udgangs punkt et helt
andet sted end i kunsten, eller
der man i dag forstår ved kunst.

Det er ikke så meget et spørgs-
-mål om det er muligt, som
om det er muligt for mig?

Jeg kan ikke umiddelbart se
hvilke andre steder ind i kun-
-sten jeg kan tage mit udgangs-
-punkt. En mand som B. d. d.
der er teknisk interesseret og vil
roder med kemi kan tage sig
udgangs punkt i disse interesser
og på den måde omgå kun-
-sten.

Men jeg der med interesser mig
for i hke for en skid andet end
kunst - al slugs kunst - men
altså kunst. Erik Dietmann
videre den på at han interesser
sig mere for litteratur (James

7. auge) end for billedkunst. Robert
Filliou med at forsøge at
leve men næsker at leve på
en anden måde o. s. v.
Jeg hængt fast i kunsten.
Jeg interessere mig enormt for
Wittgenstein og Zen, for filo-
-sofi - men kan man tage et
udgangs punkt i det?
Spørgs målet er om ikke min
interesse i de områder alene ud-
-springer fra og har indim til-
-kræft mig til kunsten?
Eller til min selv oplysthed
- hvad der kan komme ud
på eet.
Hængt det ikke siden sammen
at mine bestræbelser på at
lave noget der er kunst - men
ikke ligesom kunst - er et ud-
-tryk for en personlig psykolo-
-gisk konflikt?
Endnu et fortrivlet forsøg på
at komme væk fra sig selv.
Måske er sandheden at jeg
kan kun profitere mig via
maleriet, men ikke vil akcep-
-tere det for hold (bl. a. også
fordi malerkunsten i disse tider

er så upopulær).
Det kan formodentlig ikke tjene
som et mod argument at jeg altid
har været i besiddelse af den ne-
bysnivelses bog, bare for material-
je fra kunsten (en overrøpning represen-
-tation ved min dypkelse af Henry
Miller) jeg har vel at sige ønsket
at kunne me være for mig selv?
Det kan selv følges også rent ud
være en pænitet bog til at ville
om spande - have alt - kræve at
hele verden skal til høre en?
Det kan være begge dele.
Endelig kan det være en bog
til at gøre sig i - mindt
i - i Mellemheden. Måske fordi jeg
føler at i Mellemheden den er
i hele den hvor jeg er.

Paris

19-10-72.

Det kan af og til være
mogen frustrerende i at ens pro-
-dusere ikke når ud til et vidt
publikum - at man ikke er med
i cirkulation. Spørgsmålet om jeg
er villig til at betale prisen for at
deltage i den nye eller vidt distribution
hader vi, i den nye omgang, ligeså.
Der er mangel på primære i alene